

sikringsbeløb til den pågældende matrikel, er en forglemmelse; det er ikke med i det oprindelige forslag.

Det er klart, at det skal slettes igen. Det skal stå der, og det skal slettes igen, for vi har en ordning med, at hvis man går ud af ordningen undervejs, så er man ikke berettiget til at oppebære den forsikringspræmie; så er man måske ikke berettiget, det kommer an på tidspunktet for udtrædelsen, til den forsikringspræmie, man har modtaget. Men det følger af den lov, vi har vedtaget, og som gælder.

Så vil jeg sige til hr. Hans Christian Schmidt, at jeg har for længst noteret mig, at især Venstre har været imod forsikringsordningen og har brugt mange kræfter på det, og jeg indrømmer blankt, at det er et eksempel, jeg bruger på møder, hvor jeg overhovedet kan putte det ind, for at gøre vælgerne opmærksomme på, at Venstre ved man ikke, hvor man har.

Det er aldrig nogen sinde gået op for mig – jeg skal nok lade være med at være alt for polemisk – hvordan det kan være, at Venstre, et liberalt parti og et borgerligt parti, er imod forsikringsordninger og er for, at man laver puljeordninger og bygger fonde op, som kan dele penge ud igen. Hvis man nu skulle gå ind på den tankegang med puljeordningen, så kunne skovejerne jo organisere det selv. Det er der ikke nogen der kunne forhindre dem i.

I øvrigt vil jeg svare positivt på alle de spørgsmål, hr. Hans Christian Schmidt har stillet, bare for at der ikke skal være tvivl om den gode vilje.

Der er intet monopol, skovejerne kan vælge andre forsikringsløsninger. Det har vi svaret på et spørgsmål til udvalget på foranledning af hr. Hans Christian Schmidt.

Det omkring antal planter pr. hektar hører til under et andet ministeriums regi, det er Skov- og Naturstyrelsen osv. Vi svarer på alle spørgsmål, og jeg er åben over for drøftelser, men jeg er ikke i stand til at svare konkret på det spørgsmål her fra talerstolen i dag.

Til det om midlerne, der ligger bag, er det jo rigtigt, at staten især via miljøministerens konti et langt stykke ad vejen har bidraget i denne sag, og at resten finansieres af stormfaldsordningen, som er en udvidelse af den gamle stormflodsordning, hvis midler kommer fra ikke 10 kr. pr. brandforsikring, men 20 kr. pr. brandforsikring. Derfor er vi alle sammen med til at løse denne opgave. Det er den ene del af finansieringsdelen.

Den anden del kommer fra forsikringsordningen, som i princippet finansieres af skovejerne,

og dermed har vi den arbejdsdeling, som er velkendt.

Men jeg tror, vi finder svar på de spørgsmål, der er stillet til dette lille lovforslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det først hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning. Derefter hr. Hans Christian Schmidt som ordfører i anden omgang.

(Kort bemærkning).
Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg har nu altså ret i min morsomme påpegning, synes jeg. Når ministeren ikke er enig med mig, så er det ikke, fordi ministeren ikke kan stoppe, så er det, fordi ministeren misforstod, hvad jeg sagde.

Der står helt tydeligt på side 4 i de sidste bemærkninger: »Såfremt der i forsikringsperioden indtræffer stormfaldssituationer omfattet af ordningen, er det aftalt med forsikringssselskabet, at dette udbetaler en forsikringssum pr. skadebegivenhed til den garantistiller« – det vil altså sige stormfaldspuljen, som har indbetalt de 1,9 mio. kr., hvis vi vedtager forslaget her – »der har indbetalt en eventuel manglende præmie.« Så står der, at beregningsmodellen osv. er sådan og sådan.

Det betyder altså, at når der sker et stormfald, så får de, der lider skade, som har træer at miste, de penge udbetalt, men så får stormfaldspuljen altså udbetalt forholdsvis tilsvarende beløb uden at have lidt skade, eftersom puljen ikke har træer, der vælter.

Men altså den eneste chance, man har for at få de 1,9 mio. kr. tilbage, er, hvis der sker stormfald. Det er lidt morsomt. Men sådan er det jo med forsikringspræmier i det hele taget, man kan ikke få penge tilbage, uden at der sker det, at man lider tab. Her er der altså sådan en partner, som ikke lider tab, men som har stillet en garanti, som har stillet penge på højkant. Det er lidt morsomt, men det er helt fornuftigt og rigtigt.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for ministerens svar, som jeg i øvrigt synes var udmærket. Det var sådan set mest kommentarerne, jeg synes man måske kunne få en anden holdning til.

Jeg vil godt sige, at jeg er helt med på, at de betingelser, der er stillet for, hvor mange planter der skal plantes pr. hektar, hører hjemme i Skov- og Naturstyrelsen. Det er bare sådan, at det var